

האיירה פניך על עבודך

יצא לאור ע"י

מערכת ברסלב

החומר הנשמה של מבקשי ה' באורו הברור של רבינו הקדוש רבי נתן מברסלב זי"ע

שנת תשפ"ד

ויקהל - פקודי

ואפילו בהסתרה...

אדר שני נכנס, ופורים בפתח! חסידי ברסלב נמצאים כבר בעיצומה של ההכנה זרבה! אשר כבר התחילה ארבעים יום קודם לכן. התפילה הנוראה על פורים - תפילה ל"ז בליקוטי תפילות חלק ב' - שגורה בפה, והכיסופים וההשתוקקות לקדושת פורים מרקיעה שחקים.

כי אכן, פורים היא 'ההתחלה של כל ההתחלות' כאשר גילה רבינו, ובו אנו מכניעים מאתנו קליפת עמלק, קליפת הקרירות והעיפות, העצבות והיאוש, וממשיכים אור עצום של שמחה וזדוה, והתחדשות נפלאה בעבודת ה'. כך שראוי לנו להתכונן ליום זה בהכנה זרבה בכל לב ונפש.

בימים אלו התחילו בכל מדינה ומדינה, ובכל עיר ועיר, מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע, ללמוד את 'התורה הזמנית' תורה נ"ו בספרה"ק ליקוטי מוהר"ן.

בתורה זו מבאר רבינו, בין השאר, כיצד מגלה 'מורד' את אור ה' בתוך ההסתרות החשוכות ביותר, ובכל יום יום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה'; מרדכי מתהלך ויורד למקומם של כל בחינות הנשים, הלא הם הנשמות המנוחות בהסתרה, והופך את ההסתרה לדעת' ולתורה'.

אין כמו ההליכה עם תורה זו, להתכונן כראוי לאור הפורים. והחכם עינו בראשו, לנצל ימים אלו לשקידה מיוחדת בספרו של רבינו הקדוש, הנגה המטהר מכל הכתמים. לשקוד על דלתי תורה זו, ללמוד אותה בעיון ובתשומת לב, לומר את התפילה שעליה, וללכת עמה בעבודת ה'.

ואכן, בקו 'מערכת ברסלב' - אשר שוקדים בכל עת להביא את דבר ה' לכל מבקש אמת, שיכול לעבוד את ה' בחיות ובהירות - סידרו לתועלת הציבור מגוון שיעורים רחב, בשלוחה המיוחדת עבור 'התורה הזמנית', שלוחה 700.

בשלוחה זו תמצאו: שיעורי בקיאות למתחילים, בהרים ומאירים, השווים לכל נפש, מאת הרה"ח רבי אברהם שמחה האלד שליט"א; שיעורים נפלאים בהם מבואר 'תמצית וקשרי התורה', מאת הרה"ח רבי מיכאל חשין שליט"א; שיעורים עמוקים בספר הקדוש 'ביאור הליקוטים' מאת הרה"ח רבי וועלוול חשין שליט"א.

כמו כן, ניתן לשמוע שם שיעורים 'לעובדא ולמעשה' ע"פ התורה, וכן 'שיחת חברים' בהם משוחחים החברים ומקבלין דין מן דין הארות וחיוקים מתוך התורה. כשהמטק מקוים להוסיף מדורים נוספים ומעניינים לתועלת הלומדים.

שמעו ותחי נפשכם!

כיצד אפשר 'לחייב' אותי להיות בשמחה!?!

הגה"ח רבי יעקב מאיר שעכטער שליט"א כותב (אוסף מכתבים חלק ב' מכתב קנ"ו עמ' קכ"ב): "ואם קשה להיות בשמחה, לכל הפחות למנוע מעצמו מלהכניס למוחו מחשבות והתעוררות של עצבות. ולפעמים על ידי שמונע עצמו ממחשבות של עצבות והעצבות תשלוט עליו, ממילא שורה שמחה".

היצר הרע כמובן נכנס גם כאן לתמונה: "הרי מצווה גדולה להיות בשמחה? אז תראה כמה אתה עצוב! אתה עצוב? חכה ותראה מה יקרה לך בגלל שאתה עצוב". ואז אני נהיה עצוב ממה שאני עצוב.

מורינו הרה"ק רבי נתן זי"ע מספר שרביה"ק דיבר איתו על החשיבות של שמחה בשבת, ואחר כך אמר לו: "עתה יהיה לך ממה להיות במרה שחורה" (שיחת הרה"ק שיחה קנ"ה). כלומר שהיצר הרע יהפוך לו את חובת השמחה לעוד סיבה לדאגה ועצבות, ורבי נתן אכן מודה שמיד כשרביה"ק דיבר איתו התחיל לדאוג איך יזכה לשמחה בשבת.

רבי נתן מיד תפש איך היצר מרמה אותו והכריז: "אני חפץ ורוצה מאד להיות בשמחה בשבת", כלומר גם אם לא יזכה בזה, על כל פנים הוא רוצה בזה. ורביה"ק מיד פנה אל שאר הנוכחים באותה שיחה ואמר: שמעתם מה שהוא אומר? ושיבט אותו מאד על דבריו, שעל כל פנים הוא רוצה, ואין מה להיות בעצבות ודאגה על שעדיין אינו זוכה להוציא רצונו הטוב מן הכוח אל הפועל.

אז ההתחלה של הכל זה הרצון. אני מאמין ברביה"ק ורואה בעצבות אויב ולא ידיד. אני מאמין ברביה"ק ורוצה להתחזק בשמחה ככל שניתן.

רביה"ק כותב (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה כ"ד): "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כוחו".

היחס הרגיל שלנו לשמחה הוא שונה. להרגשתנו: "אם אני שמח אני שמח ואם לא אז לא. אי אפשר לומר לי להיות שמח. זה עניין של הרגשה". אבל ברגע שרביה"ק אומר שהשמחה היא "מצווה" למדנו שזה עניין של בחירה, אחרת לא היה אפשר לצוות על זה.

איפה אנחנו רואים שזו מצווה? בתורה: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל" (דברים י"ח כ"ז).

בחו"ל: "משנכנס אדר מרבים בשמחה. משנכנס אב ממעטין בשמחה" (תענית ט"ו). למדנו שבין למעט ובין להרבות יש חיוב תמידי לשמחה.

לנו נדמה לנו ששמחה תלויה בכך שאני רוצה, אבל המציאות מראה שזה לא תלוי בזה

בהלכה: "השמחה שישמח אדם בעשיית המצווה ובאהבת האל-שציווה בהן, עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמח זו ראוי להיפרע ממנו, שנאמר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה ובטוב לבב", וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעניו במקומות אלו - חוטא ושוטה. ועל זה הזהיר שלמה ואמר: "אל תתדדר לפני מלך" וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו, הוא הגדול המכובד העובד מאהבה, וכן דוד מלך ישראל אמר: "ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", ואין הגדולה והכבוד אלא לשמח לפני ה', שנאמר: "והמלך דוד מפוז ומכוכר לפני ה'" (דברים ה' הלכות פ"ח ב' הלכה ט"ז).

"ולא יהא מהולל ושוחק ולא עצב ואונן אלא שמח כל ימיו" (דברים ה' הלכות ד' פ"ח ב' סוף ד').

מדוע להיות 'מצמצם' ולהתקרב לברסלב, האם לא מוטב יותר להיות מקושר עם לחות כרסלב ועם לחות חב"ד בחדא מחתא עם לימוד ספרי קאמארא ורבי צדוק וכי"ב?

קלארקיט שמעטם מפי רבי אברהם שמחה האלד שליט"א - דרוקט: 9/81

הכנה זרבה לפורים. שיעורי הכנה, שיעורי הלכה, הקולטת מחשובי אנשי כממשה יק, נוגנים שיחת חברים. דרוקט: 8/81

שיעורים, ראינות, חדשות 24 שעות ביממה. דרוקט 1

ארה"ק 02.560.7387	אמריקא 646.585.2985
בבלגיע 323.808.1775	ענגלאנד 0330.390.0487

המש"ק הנהלת המערכת

אחת העצות הגדולות לשמחה שרביה"ק מגלה, אולי אפילו העצה הבסיסית, היא עצת ה"כאילו". אתה לא שמח? תעשה את עצמך כאילו אתה שמח, ואז באמת תגיע השמחה גם ללב.

הנה דבריו הקדושים בעניין זה: "צריך להכריח את עצמו לשמח בכל מה שיוכל, ואם לפעמים דעתו מבובלת ואינו יכול בשום אופן לשמח את עצמו - אז עצתו שיעשה את עצמו כאילו הוא שמח. ואף על פי שבתחילה עדיין אין השמחה באמת בלב, אף על פי כן ע"י שעושה את עצמו כאילו הוא שמח, ע"ז יזכה אחר כך באמת לשמחה.

ועצה זאת היא עצה גדולה מאד גם בכל הדברים שבקדושה, שבתחילה צריכים לעשות את עצמו כאילו הוא להוט אחר אותו הדבר שבקדושה, ואחר כך זוכים לזה באמת" (שיחת הרה"ק ע"ד). שנוכה.

יחד עם הציווי, רביה"ק כדרכו מבין לליבנו ואומר שזה אכן לא מובן מאליו ודורש עבודה.

"והכלל, שצריך להתגבר מאד בכל הכוחות להיות אך שמח תמיד, כי טבע האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות חמת פגעי ומקרי הזמן, על כן צריך להכריח את עצמו בכוח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל" (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה כ"ד).

לנו נדמה לנו ששמחה תלויה בכך שיהיה לי מה שאני רוצה.

אבל המציאות מראה שזה לא תלוי בזה ולפעמים להיפך. לפעמים אנחנו עצובים גם כשיש לנו מה שרצינו. ואם כך גם ההיפך אפשרי: אפשר לשמח גם כשלא הכל מתנהל כפי רצוני.

השלב הראשון, כאמור, זה 'סור מרע', והיינו להתרחק מעצבות.

החששות לקראת הקיבוץ בראש השנה

בחודש אלו תשכ"ו התכוננו - כחסידי ברסלב מן השורה - לנסוע לקיבוץ הקדוש של אי"ש בעיה"ק ירושלים, שם היה ההתקבצות של זקני אי"ש מדור הקודם, אך מי שידע הרי שראש השנה הוא אחד מהמונים הגדולים והחשובים ביותר בעולם השיבות, כולם נמצאים בישיבה, התפילות והשמוע"ץ והסדרים שיש שם, כנהוג בישיבות הליטאיות שהימים הנוראים הם חלק מסדרי הישיבה ממש, ואיך יעבור לו בחור לבקש רשות לצאת מהישיבה על ראש השנה?

אמנם האמונה החזקה על גדל הענין להיות אצל הקיבוץ הקדוש בראש השנה - ועל אף שלא היה אז אפשרות להגיע לאומאן, אמנם האמונה שרביה"ק לא עזב אותנו ובוודאי הוא פה איתנו - גברה על הכל, התגברתי על כל החששות ויצאתי בערב ראש השנה לעבר עיה"ק ירושלים ללא טיול רשות מהישיבה... כל הדרך התפללתי להשי"ת שלא יבחינו כלל שנסעתי וחסרתי מהישיבה - - -

אי אפשר לתאר את ההתעלות ורוממות הרוח של ראש השנה היא! ממש אין לשער - - -

תיכף ומיד במוצאי ראש השנה חזרתי לשיבה בין הבחורים כאילו לא היה... **התפילות נתקבלו ברוגז...** אף לא אחד הבחין שחסרתי מהישיבה ברי"ה, רק חברי וידיד הנ"ל ידע על כך, ורובו פליאה הוא הדגיש לפני שפלא בעיניו שהמשגיח הגה"צ רבי שלמה וואלבע זצ"ל לא הרגיש בכך, כי הוא היה משגיח גדול ומרומם, היה לו קשר אישי ממש עם כל בחור ובוחר, הוא הרגיש אחזרתי על כל בחור בנפרד, ולפיכך לא שייך אצלו שבחור מחסיד מהישיבה שעה אחת והוא אינו יודע מזה, ומי מדבר אם בחור מחסיד יום שלם, מכ"ש שבחור יחסר ולא יהיה בין כותלי הישיבה בימי ראש השנה והוא לא ידע ולא הרגיש בזה? **מעולם לא היה כדבר של הישיבה כדבר הזה, והוא פלא והפלא למעלה מהשכל!**

אם יש לך שייכות לברסלב אין מקומך בישיבה...

ואכן, כחלוף שנה - לקראת ראש השנה תשכ"ח - שוב נסעתי לקיבוץ הקדוש בעיה"ק ירושלים, אך אז לא התפללתי על כך מקומך הלב שלא יתודע, כי הייתי בטוח שכו אשתקד גם עתה לא ירגישו בחסרוני, אך תיכף כשחזרתי נקראתי לבוא אל המשגיח לברר על חסרוני, ואז הוא אמר לי ששמע שגם בשנה שעברה חסרתי... עכ"פ הוא הבחיר לי שפאן זה ישיבה ליטאית ולא נוסעים מהישיבה בראש השנה, ואם רצוני להמשיך עם השייכות לברסלב אין מקומי בישיבה, הוא התקשר להורי והודיע להם שמסלקם אותי מהישיבה...

אז נתוודע להורי שיש לי שייכות בכלל לברסלב, כמבון שהם עשו לי פעולה להשאיר אותי בישיבה, כך שסיכמו אתי שלא אדבר עם אף אחד על ברסלב והכל יהיה בהסתרה יתירה... ואכן אחרי רחמים ותחנונים נשארתי בישיבה.

טוב מאוד - גם אני עושה התבודדות...

ואם כי יש לציין שלא היה למשגיח שום התנגדות לברסלב, ואני בעצמי כאשר יצאתי בלילה להתבודדות שזדות שסביב הישיבה ראיתי - את המשגיח הגאון רבי שלמה וואלבע זצ"ל - שבא גם הוא להתבודד שום...

ואכן במשך השנה ההיא היה לי כמה פעמים שיחות עם המשגיח על הענין של ברסלב, ופעם הוא קרא לי ואמר: "אומרים עליך שאתה יוצא לעשות התבודדות, בחורים מוסרים עליך כך, **תדע שטוב מאוד שאתה עושה התבודדות, גם אני עושה התבודדות, בוודאי שצריכים לעשות התבודדות,**" הוא דבר מאד בחמימות על זה.

וכן על זה הדרך היו עוד כמה פעמים שיצא לי לברר איתו על עניינים של ברסלב, גם לאחרים הוא אמר **שהוא נתנה מזה שיש לי שייכות לברסלב,** רק הוא אמר שבישיבה צריך להיות המשמעת שלימה של כל הבחורים, ואחד שנוסע בראש השנה בלי רשות זה פריצה שאי אפשר לעבור עליה על סדר היום.

עכשיו אני יודע להבריק יותר בין העיקר לטפל

ולמעשה התנגדות ממש לא היה לי, רק חששתי פן יחשבו עלי כך וכן, וגם אמי היתה לה פחד מזה, ודברה עם אחיה הגה"צ ר' חיים פריעדלאנדער זצ"ל שידבר ויפיע עלי שאני שייך לקהילות ליטאיות ומה לי לברסלב, ואכן הוא הסביר לי ששנות הבחורות הם העיקר וצריך לצלם כראוי בדרך שדרכו בו אבותינו, ולא לעשות מעיקר טפל ומהטפל יקיר, כמבון שהקשתי לאמרי פיו ביותר הכבוד, אך **הבהרתי לפניו שמא שהתקרבותי לברסלב אני יודע להבריק יותר בין טפל לעיקר,** וזה מה שהביא אותי להתקבצות בעבודת השי"ת באמת.

מבקשי השם שמצאו מנוח
בצל רבינו הקדוש

בצירוף המדתי

הגה"ח שמעון טייכנער שליט"א - הריש

נכנסתי להתבודד ביער ומצאתי את המשגיח עומד ומתבודד...

שיעוריו של הגה"ח רבי נתן ליברמנטש שליט"א

כך נפשתי עמו מידי פעם להתחזק ביראת שמים ובעבודת ה', וכאשר שמע על רצוני לשמוע עוד על רביה"ק הוא היע לי לפגוש את המשגיח על ישיבת ברסלב בני ברק - ה"ה הגה"ח רבי נתן ליברמנטש שליט"א בשיא תוקף תפארתו.

מידי שבוע היו מגיעים אליו קבוצה קטנה של בחורים לשיעור בליקוטי מוהר"ן, כשאני הגעתי למדו אז תורה מ"ח ח"ב: "כשאתם נכנס לעבודת ה' אזי הדרך שראוי לו התרחקות", בעדינות נפשו הוא פתח פיו והאירו דבריו בהסברת הדברים בטוב טעם ודעת, בהבנה ובבהירות נפלאה, **מעולם לא שמעתי דיבורים כאלו לפני כן! והלא אף לפני כן הייתי מבקש ה', תמיד חיפשתי כיצד להתעלות ולהתרום, ומעולם לא שמעתי חיזוקות כזו!**

ר' אברהם מרדכי לא הסתפק איתו... בדרך שקירב אותי כבחינה ובתבונה, הוא זכה לקרב עוד כחמשה עשר בחורים מבקשי ה', החבורה השבועית התרחבה יותר ויותר, ובכל פעם למדו תורה של חיזוק לבחורי חמד, חיזוק בעבודת ה', חיזוק בלימוד התורה ויראת שמים, זה היה ממש **עין על אדמות!**

כך המשכתי במשך כשנה שלימה להשתתף בשיעורים הנפלאים, מזמן קיץ שנת תשכ"ה עד שלהי חודש אדר תשכ"ו - לפני קרוב לששים שנה - וכמובן ששמתי לב שבכל שיעור ושיעור מגיעים בדרך כלל שהוא למושג של "צדיק", הבנתי שכוונתו לרביה"ק, אך לא ידעתי מה ערכו וסגולתו של ענין ה"צדיק" עליו אני שומע שוב ושוב.

שבת פרשת פרה שנת תשכ"ו בביתו של ר"נ ליברמנטש

ניגשתי לרבי נתן ובקשתי ממנו שיבאר לי מהו ענין ה"צדיק", ואכן קבענו לדבר על זה בשבת פרשת פרה - שבת אחר פורים שנת תשכ"ו, מה אומר ומה אדבר, במשך שעה שלימה הוא פרש לפני כל ה"סוגיא" של ענין צדיק האמת והמסתפק, שהצדיק האמת - הוא רביה"ק - בדרכו הקדושה והסלולה מביא אותנו לתכלית הנרצה, וממובן ליבן גם הענין של המחלוקת על הצדיק, כענין המחלוקת שבשנים הקדושים עם יוסף הצדיק, **כל זאת ועוד הוא ביאר לי בהבנה ובבהירות, והעיקר - בהארט פנים ובנועם שיח!**

יצאתי משיחה זו איש אחר לגמרי! השמחה שמילאה את ליבי בבחינת "אין שמחה כהתרת הספיקות" התמלא על גדותי, הרגשתי שאני מוכרח לרקוד מרוב שמחה, **ידעתי בנפשי שמעתי אני תלמיד של רביה"ק ומקושר אליו בעבותות אהבה! אור הצדיק שניצת בקרבי מילאה את כל כולי עד שפשוט התחלתי לרקוד! הייתי בבית הורי ורקדתי מרוב שמחה - כמו בחתונה!**

כמובן שכל זה היה בסודי סודות, אף אחד לא ידע שיש לי שייכות עם ברסלב, לא הורי ולא בני משפחתי וחברי, גם כשעברתי לישיבה גדולה ב"באר יעקב" בהמלצת דודי הגה"צ רבי חיים פריעדלאנדער זצ"ל, הם לא העילו על דעתם שיש לי שייכות עם ברסלב, שכל תקוותי ושיאפוני הוא להתקרב יותר ויותר לרביה"ק, חוץ מידיי אחד משחר טל ילדותי - עד היום לאורך ימים ושנים - שבא בסוד הענין שיש לי שייכות עם ברסלב, אבל חוץ ממנו אף אחד לא ידע מזה.

כעבור חצי שנה התוודע לי שהראש ישיבה יודע עלי... באמצע בחינה דעך לבחורים הוא אמר: "הרה"ק רבי נתן מברסלב ז"ע" היה צדיק גדול ונורא, בוודאי ובוודאי, אבל צריכים לדעת שהעיקר הוא לשבת וללמוד, ואם לומדים זה כבר טוב", הוא רצה בה להראות שהוא יודע שאני מקורב לברסלב, רק שאמשך ללמוד בישיבה כמו שצריך וממילא הכל יהיה בסדר, זה היה לי לפלא קצת מאין ידע על זאת, אך עכ"פ מאז כבר היה יותר מפורסם עלי שיש לי שייכות לברסלב.

גדלתי במשפחה ליטאית חשובה, דודי היה הגה"צ רבי חיים פריעדלאנדער זצ"ל משגיח דשיבת פוניבז' - בעל "שפתי חיים", ולמעשה הוא היה הדמות המוערכת והמנהיג של משפחתי, כאשר היו צריכים להתייעץ בדעת תורה היו מתייעצים עמו, ואכן בעצתו נכנסתי ללמוד בשנת הישיבה קטנה בישיבת פוניבז', ואח"כ בישיבה גדולה בישיבת "באר יעקב" - ישיבה ליטאית חשובה מאוד בישוב "באר יעקב" בארה"ק - אצל המשגיח הגדול הגאון רבי שלמה וואלבע זצ"ל - בעל "עלי שור", והגאון רבי שמואל שפירא זצ"ל.

ברסלב'ער בחור מפארי ישיבת פוניבז'

בהיותי בישיבה קטנה פוניבז' היו אז שני בחורים מקורבים לברסלב - כל אחד וסיפור התקבוצתו, אחד מהם היה ממש מפארי הישיבה, ה"ה הרה"ח ר' אברהם מרדכי פלבערבוים ז"ל (שהסתלק לבית עולמו לא מכבר), הוא היה תממיד עצום וירא שמים מרבים, השאיפה של בחורי הישיבה היה ללכת בעקבותיו, כרגיל בישיבות בני תורה שיש קנאת סופרים גדולה להתחבר לבחורים הטובים והמתמידים.

אני הייתי בשיעור ב' שייק ואילו הוא כבר היה בשיעור א' ישיבה גדולה, באחד הימים הוא ניגש אלי באמרו שהוא מחפש חבר לדבר עמו בעבודת ה' ובראות שמים, אם אני מונועין לך... זה היה אצלי פלא גדול, הרי דרכם של בחורים שלא נאה לבחור גדול להתחבר עם בחור הקטן ממנו בשנים, מה גם שמדובר בבחור מורם מעם הערץ בעיני כל, והגם שידעתי שיש לי שייכות עם ברסלב, אך הענין שהוא מבחירי הישיבה, למדן גדול בסברא ישרה ובעמקות נפלאה, והי יותר בולט עלי, הוא גם שימש בשעל תפילה ובעל קורא, ומשך מובן שנענתי להצעה בשמחה, וקבענו בינינו להיפגש בכל שבת.

ספר שמספר את מעבריו של אדם גדול

בשעה היעודה הגעתי לישיבה חפתי על דלת חדרו בפנימיה, הוא פתח את הדלת והתנצל שהוא יוצא לרגע מהחדר, נשאיתי שם לבד לכמה דקות והבנתי בספר 'שבחי הר"ן' ו'ישיות הר"ן' - שהיו כבדן אחד המנוח על מישתן, פתחתי את הספר והתחלתי לקרוא את השורות הראשונות, והנה לראשונה אני קורא ספר שכותב אכן אחד נהיה גדול, הוא היה ילד, עבר עליו מה שעבר, ולבסוף הוא גדל עד למאד הגיע למדרגות נשגבות, היה זה חידוש בשבילי, אנו רגילים לשמוע על כל הגדולים, שכבר בקטנותם ראו עליהם שעדים לגדולות, ואילו כאן מסופר על צדיק גדול שמתחילה לא הלך לו הכל למישרים, היה לו קשה בה וקשה בוה, זה היה אצלי חידוש גדול.

כשר' אברהם מרדכי חזר לחדר שאלתי אותו אם אני יכול ללוות את הספר הזה, הוא הסכים ואמר שקודם נדבר קצת בעבודת ה' ואח"כ הוא יתן לי את הספר, ואכן דיברנו שם כרבע שעה בענין ההבדל של עצבות להתעוררות ושביון לב, אם הם דבר אחד או שני דברים נפרדים, היה מה לשמוע אצלו... ואח"כ לקחתי את הספר איתי.

כל יום בצוהריים - בין הסדרים - הייתי נכנס לחדרי לנח ולקרוא בספר, עוד קטע ועוד קטע, עד שעברתי את כל הספר מתחלתי עד סופו, ותיכף כשסיימתי את הספר - הכולל בקרבו 'שבחי הר"ן' ו'ישיות הר"ן' - הרגשתי הארה נפלאה ובהירה ורביה"ק, ראיתי את גידולו של רביה"ק כדרך כבושה שמתחילה ללכת בה ולעלות על ידה בדרך העולה בית א-ל, וגם השיחות היו לי כמיס קרם על נפש עיפה, שיחות נפלאות המדברים אלי בלשון פשוט ונפלא ראיתי שמונח כאן אמת!

ההתעוררות וההתלהבות שהיה בין אנשי כפורים בפרט בעת קריאת המגילה, היה יותר מההתעוררות שהיה באמירת "כך נדרתי", וממש הרגישו וראו במוחש שיום כיפורים הוא באמת יום 'כפורים' כדברי התקוני זוהר.

הגהות רבי לוי יצחק בעניניו זצ"ל. שח שפי קדוש חדי את צ"ט

שאלותיהם וקושייתיהם הרבים על היהדות ועל השי"ת, השבתי בחיוב וקבענו מועד להיפגש, בזמן המיעוד התאספו מכריו וחבריו יחידי, אחד היה פרופסור גדול ואחד היה שחקן גדול, כל אחד מהם היה גדול במקצועו, ישבתי בניהם והתחלתי לדבר איתם, אמרתי להם, אכן באתי לכאן לתת מענה לשאלותיכם, אך אני רוצה להתחיל נושא מסוים, ואח"כ נדבר וכל אחד ישאל כפי רצונו.

הם הסכימו ואני התחלתי את דבריי, לקחתי חלק מדברי רביה"ק בתורה ט"ו דיברתי והרחבתי בזה, בעניני פחדים ובעניני יראת שמים ומשפט כמבואר שם, דיברתי איתם כמו שאני מדבר לתורה של אנשי הצידיק, רק שדיברתי בלשון ובשפה שלהם, שאדם יכול להציל את עצמו מכל הפחדים ומכל הדברים על ידי חשבון הנפש, זה היה העניין של השמועס, כולם ישבו והקשיבו בצנאון רב במשך שעה ארוכה!

כשסיימתי להרצות את דברי פניתי אליהם ואמרתי "הרי באתם לשואל שאלות... אני מוכן להקשיב לשאלותיכם..." **אך כולם ישבו בדממה ולא פתחו פיהם כלל...**

עד שאחד מהם קם ואמר: "אכן יש לי שאלה לשואל", אני התכוונתי לשאלות קשות והתפללתי להשי"ת שאוכל להשיב כראוי, והוא פונה אלי בשאלה: "האם כבודו יכול לבוא גם בשבוע הבא לומר לפנינו עוד פעם כזה שיעור?...".

וב"ה מאז כבר עברו כמה שנים טובות של שיעורים ודברי התחזקות הנובעים ויוצאים מנחל נבע מקור חכמה, וכל החבורה הזאת חזרו בתשובה שלימה.

אז הכרתי והבנתי קצת על כוחו הגדול של רביה"ק וכוזו דיבוריו, כך נכנסתי לאט לאט לענין, לומר לפני אחינו התועים ידברו של רביה"ק, וב"ה זכינו להקים שיהיה קדושה "ששבת אור הצח"י בהודו השירון, ועד היום מוכני הבורא ב"ה לסטע כל ערב למקום אחר להורות צמאונם של בני ישראל בכל מקום שהם בדברי חיזוק והתעוררות, ושוב כאמור כל מה שאני עושה הוא לימוד בספרו הקדוש של רביה"ק, כמוכן בהשתדלות שיהיה מתאים למה שהם צריכים לשמוע, ההתחזקות של רביה"ק, אור האמונה שרביה"ק מאיר, אור התשובה וההתעלות.

ניתן לשמוע הסיפורי התקברות מפי בעלי המעשה בקו המערכת. שליחה 2/5

רחל ולקברי אבות במערת המכפלה, ובליל ר"ה היינו יחד החבורה של רבי נתן ליברמנס שליט"א, קמנו לחצות ואח"כ לפני עלות השחר, כך שלקראת תפילת שחרית הרגשתי שאיני יכול להתפלל בלי שתייה לפני התפילה.

נזכרתי שרבי אליה חיים גר בקירוב מקום לשוהל, נישתי אליו ובקשתי את רשותו ללכת לביתו ולשתות שם כוס קארוי"ע, הוא כבר היה באמצע אמירת המזמורים שלפני "ברוך שאמר", והוא סימן לי שאמתני עליו, הוא סגר את המחזור ובה איתו.

צדיק ועובד ה' מכין כוס קארוי"ע לאברך באמצע התפילה...

הגענו לביתו והוא הוסיב אותי שם בחדר הספרים, למעשה נהגו אנשי כמו רבי לוי יצחק ורבי אליה חיים שלא לדבר מאומה בימי ראש השנה - כי אם דברי תורה ותפילה, וכל השאר היו מדברים רק ברמזים, אך כאן הוא פונה אלי ושואל אותי כמה כפית סוכר אני רוצה בקארוי"ע... השבתי לו שאיני רוצה סוכר כלל לפני התפילה, שוב שאל אותי "עם חלב או בלי חלב" הוא ממש עמד עלי לשרתני... הוא הלך למטבח והכין הכל כמו בשיקשתי, קפה פשוט בלי חלב ובלי סוכר... והכל באמצע אמירת המזמורים שלפני ברוך שאמר - ביום ראש השנה...

למדתי אז מוסר גדול ונצח, חסיד ברסלב בא בימים, עובד ה' וצדיק גדול, עובד את הכל כדי לטוב לביתו ולהכין כוס קארוי"ע לאברך צעיר באמצע התפילה...

רבי שמואל שפירא זצ"ל

קדושתו ושמירת עינו של רבי שמואל שפירא מן המפורסמות הוא, פעם אחת אחר תפילת ותיקן בשהל' כשכמה רבי שמואל לצאת מבתימ"ד, רצתי אחריו ועמדתי על ידו, אך הוא היה שומר עיניים לא רק ברחוב אלא גם בתוך השהל', הוא לא ראה שום דבר שאין לו ענין לדאوتו, גם אם עומד משהו לידו הוא לא הסתכל עליו, כאשר אמרתי לו שאני רוצה לשמוע ממנו קצת דיבורים, הוא עטה על פניו חוץ והארת פנים, נעמד בצד ליד סטנדו והתחיל לדבר, בתוך דבריו הוא הדגיש על הצורך הגדול של ישוב הדעת, ולא גדול הנוציות בלימוד ספה"ק ליקוטי הלכות, הוא הסביר ושאלו לומדים הם מוצאים כמה דפים שמדברים בדיקו אל האדם, ומצד שני יש מקומות שלא זין הפאדם מהם מה עבודתו, אך עליו להמשיך הלאה ללמוד עוד דין ועוד דף... עמדתו ונפשותו את דבריו בשיקקה, הרגשתי בשמחה רוח גם עדין, העומד אצל צדיקים גדולים מרגיש שאינם סתם בני אדם, מרגשים קדושה וטוהרה... השיחה הזאת עשתה רושם בלי ימוחק עלי...

רבי נחמן שטענהארץ זצ"ל

בין אנשי הצדיק היה גם רבי נחמן שטענהארץ ז"ל, נ"נ למוטו הרה"ק רבי נתן זיע"א, הוא היה זקן מופלא, פעם אחת בשב"ק אחר הסיפורי משינות' של רבי לוי יצחק, נגש אלי רבי נחמן הנפציר בי שאבוא אלי לסעודת שבת, אני כבר הייתי אחר הסעודה - התפללתי אז מוקדם ואכלתי אצל אחד טרם בואי לקדוש - ואף כאשר אמרתי לו שכבר סעדתי סעודת שבת הוא הרבה להפציר בי בכל מיני שכנועים - שהוא נכדו של רבי נתן וכו', הלכתי עמו ותמתי פסיעה אחר פסיעה עד שהגענו לביתו.

הוא כיבד אותי ביותרת הכבוד, ואילו אני הרגשתי תענוג רוחני עילאי ביותר, הקטן הוא בעיניכם לשבת ליד אומאי"ע ברסלב וחסיד נכד מוריו הרה"ק רבי נתן זיע"א? כל צורת האכילה והמסכתות היה לעילא ולעילא, אחרי ברכת המזון הוא נעמד איתי לעשות ריקוד, וככל אנשי הצדיק בודד הקודם אף הוא היה דמות האין נראה עובד ה' אמיתי, עם תמימות וקדושה ועדינות הנפש עד אין שיעור!

ההתנגדות מזכרת מול מתנת ההתקברות

ועל דבר ההתנגדות צריך לדעת, שהיות שההתקברות הוא מתנה גדולה וכוונת לאדם, אזי מוכרז שהיה התנגדות ומניעה, וכפי מאמר רביה"ק שעל מנת כן נכנס האדם לעבודת ה', שהדרך שמראים לו התנהגות, וצריכים להמתיק הדברים והמניעות, וכדי לזכות את למתנו ולכנייה כבירה זו מוכרחים לסבל אם מוכי ואם הרבה, כי האמת הוא הבר היקר ביותר עלי אדמות, ושונה לשלם עליו כל מחיר שבעולם... וכאשר האדם מורדע לזאת וחוזרת להגיע לאמת בכל תוקף ועוד בתמימות ופשיטות ובסבלנות, אז יזכה שכל המניעות יפלו ויתחפכו לנעימות, ויזכה להיות עובד ה' כראוי וכיאה.

דברי רביה"ק החזיר בתשובה את כולם

ב"ה אני זוכה לעסוק לקרב יהודים תועים להשיבם תחת כנפי השכינה, וסדר עבודתו אחת היא, אני לומד תורה בליקוטי מוהר"ן, וכוונתו הגדול של רביה"ק כבר נעשו הרבה ערליכע בעלי תשובה! פעם אחת נגש אלי בעל תשובה אחד שיש לו הרבה חברים חפשיים ה"י, ושאלתו בפיו אם אני מוכן לבוא אליהם לשמוע

הואמתי ייאמר שעל אף שהאדם צריך ליישב את עצמו ולא לילך אחר מחשבותיו הלוטות בשנות נעוריו, אמנם האמת עד לעצמו, אדם שמקרב עצמו לאור האמת, אי אפשר לומר לו להמתין עוד כמה שנים, הוא רואה שזה האמת, הוא רואה שכאן הוא מתעלה בדרגות העבודה, הוא רואה שישנם כאן אנשים מורמים מעם, חסידים ואנשי מעשה, וכי איך אפשר לעזוב מקור מים חיים בגלל סברות כאלו ואחרות!?

ישנם החושבים שליקוטי מוהר"ן הוא ספר הכולל בקרבו אך תורות גבוהים ודברים נשגבים שאי אפשר להבין ולהשיג, אמנם כל המקורב קצת יודע ומכיר של תורותיו על דרכים הם דרכים שירים ומובנים לעבור ולצלוח את סיונות החיים על ידם, רביה"ק הרי מדבר לכל אחד ואחד, וכל אחד מוצא בדבריו מה שהוא צריך לשמוע, אמונה איתנה ושמחת המצוות, שמחת היהדות ושמחת המועדים, ועל כל תורה יש תפילה בליקוטי תפילות' לקחת את הדברים לעובדא ולמעשה בחיי היום יום.

אכן כל זאת מלוכש דברים גבוהים, אך תכלית הנרצה של ברסלב היה הדרכה והתחזקות; עצות אמיתיות על כל דבר; ידיעה שהעולם יכול להסתובב את האדם, ועל כן יזהר שלא להימשך לשקר העולם הזה, לזכור תמיד העלמא דאתי, ולדעת על מה אתינא להאי עלמא, אלו יסודות שבלעדי הם אי אפשר בכלל לגדול ערליכער איד!

במשך הזמן נתחברתי לבחור נוסף שהתקרב לרביה"ק, למדנו יחד ויצאנו להתבודדות, ישבנו בפניה מוסתרת ולמדנו ספרי רביה"ק בסתר...

כצל זקני וחשובי אנשי מזרוד הקודם

נסעתי אז גם הרבה לירושלים לחזות בנועם ה' בעבודתם של זקני אנשי, כולם כאחד וכל אחד בנפרד בעבודתו הנפלאה, ממש דעהויבענע מנטשען, כמו למשל: רבי אליהו חיים וויזן, רבי לוי יצחק בענדער, רבי שמואל שפירא, ועוד.

רבי לוי יצחק בענדער זצ"ל

על רבי לוי יצחק ראנו איך נראה ברסלב סחיד אמיתי, כל תהלותיו היו מודרות ושקולות עד להפליא, שמירת הזמן; שמירת עיניים; יראת שמים; אדם מושלם...

תיכף אחר פטירתו ערבת הוא נחפז לישון, אצלו היה חצות קודש קדשים, זכורני שפעם אחת נסעתי לירושלים כדי לפגוש את רלו"צ לשאלו איזה ענין בעבודת ה', הגעתי לשהל' בערך בזמן צאת החככים, שאלתי אם רלו"צ עדיין כאן, וכאשר נענתי בשלילה רצתי בתפוז אל עבר ביתו - מרחק דקה הלילה מהשהל' - לסטוד להפסד טרם יעלה על יצעוני, דפקתי בדלת וב"ב פתחה את הדלת, אמרתי לה שבאתי מבני ברק ואני צריך להיכנס כמה שאלה לרלו"צ, אז היא הלכה לחדרו, ורלו"צ יצא ואמר לי בלשון הקודש: כבר קראתי קרי"ש שעל המיטה... אז נשארתי עד למחרת, התפללתי ותיקן ואח"כ ותיקן דיברתי איתו, אז למדתי זריזות מהו...

עוד אני זוכר שפעם אחת הייתי בשבועות אצלו בשנתו האחרונות, עיניו כבר כבדו מוזקן ולא היה באפשרותו לקרוא מתוך הכתב, הוא אמר הכל בעל פה, כל התפילות של הבעל תפילה הוא אמר בעל פה, כמו כן פיוט "אקדמות" אמר בעל פה, אולם הפלא הגדול היה שאפילו "סדר תיקון ליל שבועות" הוא אמר בעל פה; גם מקרא גם משנה גם זוהר, הכל הוא אמר בעל פה בהתלהבות...

ומ"ח הרה"ח רבי יצחק געלבאך ז"ל סיפר לי שאחר שנות המלחמה הוא נסע פעם - בטרמיניה או בצרפת - ברכבת עם רבי לוי יצחק, תיכף בתחילת הנסיעה לקח רבי לוי יצחק משניות ושקע בלימוד, במתינות; מילה במילה; עוד משנה ועוד משנה, משניות עם ברטנורה, היה זה לפנות ערב וכעבור מחצית השעה ירד חושך ועלטה על הקרון בה ישבו, רבי לוי יצחק ממשיך ללמוד, חמי ז"ל תמה על כך, איך יכול ללמוד בחושך כזה, עד שהבחין שהוא לומד פרקי משניות עם ברטנורה בעל פה!

וכל זה היה מפני שקיים רצון רביה"ק וזכור בכל שנה על כל התורה כולה, ש"ס, מדרשים, ש"ע, זוה"ק, וכי, וברוך העולם היה אדם כזה אין לו זמן לדברים אחרים וישבו הדעת לאנשים אחרים, אך לא כן היה עמו, הישוב הדעת היה מנת חלקו ולחם חוקו, היה לו זמן להכל ולכלום, זמן להתבודדות, זמן ללימוד, זמן לדבר ולחזק אנשים אחרים, לכל זמן ועת.

רבי אליה חיים רוזנץ זצ"ל

רבי אליהו חיים רוזנץ היה חכם ובעל מוח גדול, גם אצלו לא היה מושג של לילה בלי חצות, ומחצות הלילה הוא עסק בעבודת ה' עד הבוקר.

בידי הה עובדא שנסאר חקוק בזכרוני עד היום, השפלות ואהבת חסד של רבי אלי חיים, היה זה בריה השניה שהשתתפתי בקיבוץ הקדוש - והוא כבר היה צבן שבקיע - שמונים, בבקר של ראש השנה הייתי עיף ומותש אחר עבודת ערב ראש השנה כנהוג אצל אנשי, קימה לפנות בוקר של "זכור בריה", ואח"כ פקידת ציוני הקודש במשך היום כמובא בפרסוקים, נסענו לקבר

הרה"ח רבי שאול סירוטה שלי"א

ידוע שרביה"ק הזהיר מאוד לסמוך על כוחו, ונפשי בשאלתי מהו ענין הסמיכה על כוחו ואיך זה מתבטא לעובדא ולמעשה?

איני יכול לעשות דבר, היינו שאם אתה לא תעשה כלל, בודאי אי אפשר לי לעשות עבורך הכל, כי האדם הוא בעל בחירה, ואי אפשר להעלותו כי אם כשיש לו איזה התעוררות בעצמו, וזה פירוש עזוב תעזוב עמו".

נמצינו למדים שעל אף שאנו יודעים מגודל תוקף כוחו של רביה"ק, אין זה די, אלא אנו צריכים לעשות את שלנו, ללמוד ולהתפלל ולהמשיך בכל כוחנו לעשות את שביכלתנו, בד בבד ברצון ותשוקה שהצדיק יגמור בעדנו בכוח הגדול.

בתורה האחרונה שאמר רביה"ק בראש השנה האחרון (ח"ב תורה ח' - והוא נקרא בפי אנ"ש צוואתו של רביה"ק לדורות), שם הפליג וגילה על גדול כוחו שנעמד בגרון של הסט"א ונלחם להוציא נפשות שנבלעו שם ונעשו למהות הסט"א, וקורע אותם מעמקי הקליפות ומרימם למעלה למעלה, ובקיצור ליקוטי מוהר"ן אות ט' מבואר להדיא שכל מלחמתו של הצדיק שיכול להוציא את התפילה בבחינת דין תלוי בנו!

זה מבחיל על הרעיון! מדובר בצדיק בעל כוח מופלא כזה, אך אנתנו צריכים להכיר עוצמתו בכל כוחנו - כל אחד כפי עניינו - לא להיות כמו ההוא היושב מן הצד וממתין שהשני יקים את משא החמור בלעדו, אלא 'עזוב תעזוב עמו'.

ופוק חזי מה שכתב בספה"ק 'באר מים חיים' פרשת ויצא דברים נוראים על כוח הצדיק יסוד עולם, שהוא ממוצע בין ישראל לאביהם שבשמים, הוא מעלה ומרים את כל העבודות והתורות של ישראל, ועל ידו עולים ומתקברים עם ישראל לה, ואף הוא מדגיש ואומר שהתקנה של הפשוטי עם הוא שיעשו כל שביכלתם לעשות, ומה שאי אפשר להם בזה יקשרו עצמם עם הצדיק, ואז עולה תפילתם וכל עשייתם עמו ביחודא שלי"ם, כי נקשרו עמו באמת לאמיתו! והוא מדגיש שוב ושוב שכל זה הוא רק באופן שהאדם עומד בעצמו מה שבידו, איז כל מה שארז יכול נעשה ונעשה ע"י ההתקשרות לצדיק.

וכמוכן שכל אחד כמה שמתייגע כל הוא ממשך כח הצדיק, ולא חלילה שאם לא גמר לא שביכלתו לא פעל כלום.

ובכן נמצינו למדים ענין הסמיכה על כוחו הגדול של רביה"ק: א. כלליות האמונה והבטחון שהכוח להילחם בא מהצדיק העומד לפנינו, ואנו יודעים שאיננו נלחמים בכוחו אלא בכוח הצדיק, ומהו נמשך שאין שום יאוש עולם כלל. ב. שצריך כל אחד לעשות את מה שביכלתו ועל השאר יסמוך על כוח הצדיק שיגמור בעדו.

ונסיים דברינו בדברים נוראים של מורנו הרה"ק רבי נתן ז"ל (ע"ה משיבת נפש אות א'): 'החברים המקורבים אל הצדיק האמת, אחוזים את עצמם בהם, ראוי שיחזקו אל את זה ויעוררו זה את זה, ועיקר ההתחזקות בגודל כוח הצדיק האמת, שהוא גדול כל כך, עד שיכול להעלות גם נפשי הפגומה ביותר שלא יצא עדיין מחול אל הקודש אפילו כחוט השערה, גם אותו יכול להצדיק להעלות ולחדש לטובה בגודל כוחו! זהו עיקר ההתחזקות של כל אחד, כי אפילו הגרוע שבגורמים, יהיה מי שיהיה, אפילו אם עכשיו עובר עליו מה שעובר, כל זמן שאוחז עצמו בצדיק האמת יש לו תקוה טובה ונפלאה לנצח!'

תפילתנו ועמידתנו לפניו ית' כלים וריקים, מצד עצמנו היינו מזמן מתיאשים, אך רביה"ק ברוב טובו עומד עלינו ומחזקנו לאמר: אתה עשה את שלך, עוד פעם התבודדות, עוד פעם התבודדות, עוד פעם תפילה, ועוד פעם תפילה, ואני אגמור בעדכם!

וכפי שאמר בפירושו: מה לכם לחשוב מחשבות, אינכם צריכים להביא רק אבנים וסיד, ואני בונה מזה בניינים נפלאים, וכאשר האדם הולך כך אז הוא הולך בכוח המשלת, זהו הכוונה לסמוך על כוחו, איני הולך בכוחי כי אם בכוחו של הצדיק!

רבי נתן כותב לבנו במכתב: 'צעקתך עולה עד לב השמים, אבל אני רוצה שתזכור, איך שיצא מפיו של רבינו הקדוש בקדושה ובטהרה, שגם בשאלות תחתיות יכולים להתקרב אליו כי מלא כל הארץ כבודו! ואיך צעק בקולו הקדוש, ואמר גאט איז מיט דיר, ביי דיר, לעבן דיר, שרעק דיר נישט דופעי אויף מיין כוח! קיין יאוש איז גארנישט פארהאנדן! ותאמין לי בני חביבי שכל הדיבורים האלו נאמרו אלך בפרטיות! וצריך אתה לומר שיעקרום לא נאמרו רק עליך, כי חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם!'

כי כאשר האדם סומך על הצדיק ויוצא להילחם בכוחו זאת אומרת שהוא שומע ומבין את צעקתו של הצדיק שאין שום יאוש בעולם כלל! הוא נלחם - והצדיק יגמור בעדו!

רבי נתן כותב בלי שיעור פעמים שאנו צריכים לסמוך על כוחו הגדול העוז והגיבור העולה על הכל, 'אשר הבטיחה אפילו וההרנו לסמוך על כוחו הנורא! אתה יוצא לעבודה, אתה יוצא למלחמה, רביה"ק עומד מאחוריך, אני גמרתי ואגמור, למי ששומע לעצתי והפכי בכך!

אך כאן צריך להדגיש ולהוסיף משי"כ מורינו רבי נתן זי"ע א' (ליקוטי הלכות, הלכות פריקה וטיעוה), הוא מפרש שם הפסוק 'כי תראה חמור ושנאך רובץ תחת משאו', שחמור מרמז על שפלות האדם הרובץ תחת משאו של עוונתו, כמשה כבד יכבדו ממני, 'וחדלת מעזוב לו ח"ו, 'עזוב תעזוב עמו, הכוונה על הצדיק שצריך לעזוב ולעזור להשתדל בכל כוחו להגביר ולהעלותו, כי באמת יש לצדיק כוח להגביר אפילו חמור שרובץ תחת משאו, ומסיים שם רבי נתן דבר מבחיל, עפ"י מאמר חז"ל "כול אפילו ישב לו ואמר הואיל ועליך מצוה פרוק, תלמוד לומר עמו", ומסביר רבי נתן: "היינו כי בודאי מצוה גדולה להיטפל עמו, ולעזור גם כן להעלות ולחדש נפשו, אבל כל זה 'עמו' דהיינו כשהוא בעצמו רוצה גם כן לעסוק בזה לרוח על עצמו, להשתדל בתקנת נפשו לסלק המשא הגדולה שעליו, רק שאי אפשר לו בעצמו, אז מצוה גדולה לעזור לו בכל כוחו, להיטפל עמו להעלותו - כי יש כוח לחדש נפשו גם כן, אם הוא בעצמו יש לו רצון אמתו לזה לעסוק בתיקון נפשו - אבל לא רוצה לסלק עצמו לגמרי ואינו רוצה להשתדל בתיקון נפשו כלל, רק רוצה שהצדיק בעצמו יעשה הכל עבורו והוא לא יעשה כלל, ולא ישתדל בזה כלל, אזי בודאי אין הצדיק צריך לעסוק עמו, כי אזי אפשר לעזור לו כשאינו רוצה לעסוק בתיקונו כלל, וכמו שאמר אדמו"ר ז"ל לאחד, אתה בלעדי אינך יכול לעשות כלל, דהיינו לתקן נפשו בעצמו, אבל גם אני בלעדיך

אליבא דאמת יש הרבה להרחיב בזה ובכלל בענין ההתקשרות לצדיקים, אך ננקוט בדרך קצרה מפני קוצר היריעה.

אחד מהמנות הגדולים והנפלאים שהש"ת נתן לבן אנוש קרין מחומה, הוא שיכול לזכות הרבה יותר מיכלתו ע"י כוח הצדיק, בבחינת 'מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה', אפשר לזכות הרבה ע"י כוח הצדיק.

דברים אלו מפורשים הם להדיא בדברי חז"ל ובוזה"ק ובספרי הקודש, ובתורה עצמה מצינו בפרשה של סדום, שאם היו שם צדיקים אז 'ונשאתי לכל המקום בעבורם, יש להם כוח להגן ולהביא את האדם למקומות שמצד עצמו אינו יכול להגיע לשם, ובודאי שאינו יכול לעשותם בעצמו'.

רביה"ק הלבטא על ההתקשרות לצדיק "שזה העיקר היסוד שהכל תלוי בו", כל שלמות האדם ותיקון נפשו תלוי בדבר הזה, ואחד מהיסודות האתנים בזה הוא האמונה בכוחו של הצדיק, דהיינו שאנו מאמינים שהצדיק יכול לעשות זאת ברוב כוחו, ואנחנו אנשים מיעוטי כוח מתקשרים אליו בחפץ רצון שיעשה וישלים את עבודתנו, זוהי מתנה גדולה שאין כמוה, הצדיק גומר בעדנו! כביכול הש"ת אומר לנו: 'תאהבו ותתקשרו למי שעושה עבודתו בשלימות, תרצו להיכלל בו, תרצו שיגמור בשבילכם, ואז הוא גומר באמת'.

רביה"ק מדמה ענין ההתקשרות לצדיק בתפילה לבנין המשכן, שבני ישראל הביאו את הדברים למשה רבינו והוא הקים את המשכן, כמו כן יהודי עומד להתפלל, הוא מביא את תפילתו לצדיק, דהיינו שהוא מאמין באמונה שלימה שהצדיק יכול לבנות מזה משכן לה, אזי הרצון והאמונה בעצמו מקשר אותו לצדיק, ובהו יכול הצדיק לבנות ולהקים את המשכן בשבילו.

והוא כמו בענין הבטחון בהש"ת, וכי כאשר האדם בוטח בה' הוא נותן בזה משהו להש"ת? אלא הענין הוא שאני בוטח בה' והוא יגמור בעדי לטובה, 'בטח בה' ועשה טוב' אף בעניני רוחניות, שה' גומר את המלחמה בשביל האדם, מורינו הרה"ק רבי נתן זי"ע א' מושהו את הענין הזה של 'דופעין אויף זיין כח' - לסמוך על כוחו של הצדיק לענין של בטחון, (הוא הלכות ברכת הדיקה הלכה א' את מה) שהצדיקים מחזיקים כל אחד, ואומרים לכל אדם לכל יניח להפיל את עצמו בשום אופן, רק יבטח בחסדי ה' כי לא תמנו, ובגודל כוח הצדיקים לא יעזוב אותו לעולם, כי לא כחטאינו יעשה לנו ולא אבדה תקוותינו ותוחלתנו מה'.

כי כאשר האדם מחזק עצמו בבטחון שה' רוצה ויכול לעזור לו, אז האמונה הזאת בעצמה מביאה את שפע, וכמו כן כאשר הוא מאמין בכוח הצדיקים שלקחו על עצמם את תיקון העולם והוא מאמין בזה, והוא בוטח שהם לא יעזבו אותו והיו מלצי ישר בעבורו, זה בעצמו הוא כוח נורא ומופלא שהצדיק אכן יגמור בעדו לטובה! באמונה והתחזקות שהצדיקים המוסרים נפשם בשביל הגרוע בישראל, להוציא משאול תחתית ולתקנו כראוי, יעשו ויפעלו גם בשבילי!

והרי זה דומה לאדם ההולך בדרך לא ידועה, ירא ונפחד מפחד המוצאות אותו, הדרך מלא חיות רעות וטורפות, והנה בא אחד ואומר לו תלך בדרך שאני אומר לך ואני גומר זאת, אזי כל אחד מבין שהחזק ובכוח ללכת הוא קיבל מהמשלה שקיבל אחריות עליו, ובכן לדידן ייאמר, כל פעם שיש לנו חלישות הדעת, אנו רואים את

<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: נחמן אהרן בן שפיניצא אהרן דירושלים</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להצילה בכל עניינים ולזיווג גגן מקובל ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: יחיאל מיכל חזן דירושלים</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל הולדת בתו ולע"פ מרת באשא ב"ר אורי איצבי"ש שלי"א ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: נתן בורשטיין שלי"א דירושלים</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>אירוסין בתו עב"ה הבח"ח מאיר בן הר"ח ר' נתן קנעני שלי"א ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: נחמן אליעזר בורשטיין בית שמש</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בתו למו"ט ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: מנחם שפרדא דירושלים</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בתו למו"ט ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: שמעאל שמעלקא קאמנויער דירושלים</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת אירוסין בתו למו"ט ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: נחמן קרעמער דירושלים</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת אירוסין בתו למו"ט ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: אליהו קירשבוים בית שמש</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת נישואי בתו למו"ט ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: נחמן פלטינק דירושלים</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בתו למו"ט ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>	<p>על הטוב זכור</p> <p>מחיד: אברהם דורפמאן בית שמש</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת הולדת בתו למו"ט ימלא ה' כל משאלתו לב לטובה</p>
---	--	--	--	---	--	--	---	--	---